

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 marca 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska
(Sprawa C-576/18) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Niewykonanie – Odzyskanie pomocy bezprawnie przyznanej sektorowi hotelarskiemu na Sardynii – Artykuł 260 ust. 2 TFUE – Kary pieniężne – Okresowa kara pieniężna i ryczałt]

(2020/C 215/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, F. Varrone i E. Manzo, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie podjąwszy do dnia, w którym upłynął termin wyznaczony w wezwaniu do usunięcia uchybienia wystosowanym w dniu 11 lipca 2014 r. przez Komisję Europejską, wszelkich środków zapewniających wykonanie wyroku z dnia 29 marca 2012 r., Komisja/Włochy (C-243/10, niepublikowany, EU:C:2012:182), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Od Republiki Włoskiej zasądza się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej okresowej kary pieniężnej w wysokości 80 000 EUR za każdy dzień począwszy od ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia całkowitego wykonania wyroku z dnia 29 marca 2012 r., Komisja/Włochy (C-243/10, niepublikowany, EU:C:2012:182).
- 3) Od Republiki Włoskiej zasądza się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej ryczałtu w wysokości 7 500 000 EUR.
- 4) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 5.11.2018

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 12 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main – Niemcy) – Verbraucherzentrale Berlin eV przeciwko DB Vertrieb GmbH

(Sprawa C-583/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2011/83/UE – Zakres stosowania – Umowa o świadczenie usług – Artykuł 2 pkt 6 – Umowa dotycząca pasażerskich usług przewozowych – Artykuł 3 ust. 3 lit. k) – Karty przyznające prawo do korzystania ze zniżek przy zawieraniu w przyszłości umów dotyczących przewozu pasażerskiego – Sprzedaż przez Internet tego rodzaju kart bez poinformowania konsumenta o prawie do odstąpienia od umowy)

(2020/C 215/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Verbraucherzentrale Berlin eV

Druga strona postępowania: DB Vertrieb GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „umowy o świadczenie usług” obejmuje umowy, których przedmiotem jest umożliwienie konsumentowi korzystania ze zniżki przy zawieraniu w przyszłości umów dotyczących przewozu pasażerskiego.
- 2) Artykuł 3 ust. 3 lit. k) dyrektywy 2011/83 należy interpretować w ten sposób, że umowa, której przedmiotem jest umożliwienie konsumentowi korzystania ze zniżki przy zawieraniu w przyszłości umów dotyczących przewozu pasażerskiego, nie jest objęta zakresem pojęcia „umowy dotyczącej pasażerskich usług przewozowych” i w konsekwencji należy do zakresu stosowania tej dyrektywy, w tym jej przepisów dotyczących prawa do odstąpienia od umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 455 z 17.12.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – AR / Cooper International Spirits LLC, St Dalfour SAS, Établissements Gabriel Boudier SA

(Sprawa C-622/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych – Dyrektywa 2008/95/WE – Artykuł 5 ust. 1 lit. b) – Artykuł 10 ust. 1 akapit pierwszy – Artykuł 12 ust. 1 – Wygaśnięcie prawa do znaku towarowego ze względu na brak rzeczywistego używania – Prawo właściciela znaku towarowego do powoływania się na naruszenie jego wyłącznych praw wskutek używania przez osobę trzecią identycznego lub podobnego oznaczenia w okresie poprzedzającym datę wygaśnięcia]

(2020/C 215/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: AR

Strona pozwana: Cooper International Spirits LLC, St Dalfour SAS, Établissements Gabriel Boudier SA